Dosarul nr.2-2587/2017

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

30 decembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Eduard Galușceac
grefier Mihaela Bujag

a examinat în şedinţa publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Țurcan Valentina împotriva lui Țurcan Feodor, intervenient accesoriu IP ”Cadastrul bunurilor imobile” cu privire la recunoașterea bunului imobil proprietatea comună în devălmășie, partajarea proprietății comune în devălmășie și încasarea cheltuielilor de judecată, și la acțiunea reconvențională înaintată de Țurcan Feodor împotriva lui Țurcan Valentina cu privire la desfacerea căsătoriei și recunoașterea bunului imobil proprietatea personală,

a constatat:

Argumentele participanților la proces:

La 25 august 2017, Țurcan Valentina prin intermediul avocatului Barbăneagră Sergiu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Țurcan Feodor, intervenient accesoriu IP ”Cadastrul bunurilor imobile” cu privire la recunoașterea bunului imobil proprietatea comună în devălmășie, partajarea proprietății comune în devălmășie și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii Țurcan Valentina a indicat că, la 19.06.1982 a fost încheiat căsătoria dintre reclamanta Țurcan Valentina și pârâtul Țurcan Feodor, fiind înregistrată de către OSC Bender cu nr. *****, fapt ce s-a indicat în buletinul de identitate.

Pe perioada căsătoriei din venituri comune de către soți au fost cumpărate/construite mai multe bunuri imobile, dintre care o parte în *****, precum și bunului imobil apartamentul *****, nr. cadastral ***** cu suprafața de 47,1 m.p.

Menționează că reclamanta este plecată la muncă în Italia, iar sursele obținute erau expediate pârâtului.

Revenind recent din Italia, reclamanta a constatat că pârâtul de unul singur are înregistrat dreptul de proprietate asupra bunului imobil apartamentul *****, nr. cadastral ***** cu suprafața de 47,1 m.p.

Potrivit certificatului din Registrul bunurilor imobile eliberat la 15.08.2017, dreptul de proprietate a fost înregistrat de către pârât la 03.10.2016, în baza actului de transmitere-primire nr. ***** din 08.08.2014 și a contractului privind investițiile în

construcții nr. ***** din 30.05.2008.

Pârâtul a trecut sub tăcere circumstanțele enunțate, fapt ce prejudiciază în dreptul de proprietate reclamanta.

Bunul imobil apartamentul *****, nr. cadastral *****, cu suprafața de 47,1 m.p. este dobândit în timpul căsătoriei, fiind astfel supus regimului proprietății comune în devălmășie. Totodată părțile în litigiul nu au încheiat un careva contract matrimonial.

Odată ce este cert stabilit că bunul imobil apartamentul *****, nr. cadastral ***** cu suprafața de 47,1 m.p. este dobândit de către soți în timpul căsătoriei, acesta aparține ambilor cu drept de proprietate comună în devălmășie.

Astfel, deși norma legală stabilește faptul că, neînscrierea datelor despre celălalt soț nu afectează dreptul de proprietate, reclamanta consideră că instanța urmează să recunoască dreptul de proprietate asupra imobilului ca fiind unul în devălmășie.

Referitor la stabilirea cotelor-părți și partajării bunului reclamanta a invocat că, odată ce bunul imobil apartamentul *****, amplasat în *****, nr. cadastral ***** cu suprafața de 47,1 m.p. este dobândit în timpul căsătoriei, fiind supus regimului proprietății comune în devălmășie, cotele-părți deținute de reclamantă și pârât sunt egale, constituind 1/2 cotă parte.

Cere reclamanta Țurcan Valentina prin intermediul avocatului Barbăneagră Sergiu recunoașterea bunului imobil - apartamentul *****, nr. cadastral ***** cu suprafața de 47,1 m.p. ca fiind proprietate comună în devălmășie a lui Țurcan Valentina și Țurcan Feodor, de a stabili după reclamanta Țurcan Valentina dreptul de proprietate asupra ½ cotă-parte din apartamentul *****, amplasat în *****, nr. cadastral ***** cu suprafața de 47,1 m.p., de a stabili după pârâtul Țurcan Feodor dreptul de proprietate asupra ½ cotă parte din apartamentul *****, nr. cadastral ***** cu suprafața de 47,1 m.p., de a partaja bunul imobil apartamentul *****, amplasat în *****, nr. cadastral *****, cu suprafața de 47,1 m.p. după următoarea modalitate:

- a atribui în proprietate exclusivă după reclamanta Țurcan Valentina bunul imobil apartamentul *****, amplasat în *****, nr. cadastral *****, cu suprafața de 47,1 m.p, cu înregistrarea dreptului asupra imobilului în registrul bunurilor imobile;
- a atribui din contul lui Țurcan Valentina în contul lui Țurcan Feodor sulta bănească în mărime de 217134, 5 lei.

De a încasa din contul lui Țurcan Feodor în beneficiul lui Țurcan Valentina cheltuielile de judecată.

La data de 21 februarie 2020, reclamanta Țurcan Valentina a depus cerere de concretizare a pretențiilor prin care a solicitat recunoașterea bunului imobil - apartamentul *****, nr. cadastral *****, cu suprafața de 47,1 m.p., ca fiind proprietate comună în devălmășie a lui Țurcan Valentina și Țurcan Feodor, a determina după reclamanta Țurcan Valentina dreptul de proprietate asupra ½ cotă parte din apartamentul *****, amplasat în *****, nr. cadastra *****, cu suprafața de 47,1 m.p., a determina după pârâtul Țurcan Feodor dreptul de proprietate asupra ½ cotă part din apartamentul *****, amplasat în *****, nr. cadastral ***** cu suprafața de 47,1 m.p., a partaja bunul imobil apartamentul *****, amplasat în *****, nr. cadastral *****, cu suprafața de 47,1 m.p., prin dispunerea vânzării acestuia la licitație și distribuirea prețului după cum

urmează: lui Țurcan Feodor - ½ din valoarea bunului și lui Țurcan Valentina - ½ din valoarea bunului, de a încasa din contul lui Țurcan Feodor în beneficiul lui Țurcan Valentina cheltuielii de judecată.

La data de 21 februarie 2020, Țurcan Feodor prin intermediul avocatului Tocan Rodion a depus acțiunea reconvențională împotriva lui Țurcan Valentina cu privire la desfacerea căsătoriei și recunoașterea bunului imobil proprietatea personală.

În motivarea acțiunii reconvenționale Țurcan Feodor a indicat că, la 19 iunie 1982 el împreună cu Țurcan Valentina au înregistrat căsătoria civilă, înscrisă în registru cu nr. ***** la OSC Bender.

În perioada anilor 2000 în urma situației financiare grele a familiei Țurcan Feodor a plecat peste hotarele R.Moldova și anume în Italia.

Din anul 2005 relațiile între soții Țurcan au încetat. Ambii duceau viață separată din punct de vedere financiar. Țurcan Feodor din anul 2006 a întemeiat în Italia o altă familie și duce gospodărie separată din acea perioadă. Din anul 2005 nu a mai comunicat cu fosta soție.

La data de 24 august 2010 Țurcan Valentina s-a adresat în instanța de judecată a ”autoproclamatei RMN” cu cerere de desfacere a căsătoriei. În cerere a indicat că nu comunică cu Țurcan Feodor din anul 2005, duc gospodării separate. Nu are față de Țurcan Feodor careva litigii patrimoniale.

Prin hotărârea instanței de judecată a ”autoproclamatei RMN” din 17 ianuarie 2011 cerea a fost admisă, iar căsătoria desfăcută.

Menționează că Țurcan Feodor este de peste 15 ani plecat la muncă peste hotarele R.Moldova în Italia. În anul 2008, fiind revenit în țară Țurcan Feodor a încheiat Contractul nr. ***** cu privire la investițiile private la construcția blocului locativ din *****.

Achitările pentru bunul în cauză au fost efectuate prin intermediul transferurilor bănești, dar o parte a banilor a fost introdusă în țară, prin Aeroportul Internațional Chișinău odată cu revenirea în țară a lui Țurcan Feodor.

La data de 08.08.2014 a fost întocmit Actul de predare primire a imobilului, și anume, a fost transmis lui Țurcan Feodor apartamentul ***** din blocul de locuit situat pe adresa *****.

La data de 03 octombrie 2016, Țurcan Feodor a înregistrat la OCT Chișinău dreptul de proprietate asupra imobilului menționat supra.

Menționează faptul că acest bun imobil este procurat din sursele financiare a lui Țurcan Feodor, iar Țurcan Valentina nu a contribuit cu nimic la procurarea acestui bun.

Mai mult ca atât invocă faptul că din anul 2005 aceasta nu a mai dus gospodărie comună cu Țurcan Feodor și nu a cunoscut până în anul 2018 despre existența acestui bun imobil.

Totodată, în anul 2017 Țurcan Feodor și Țurcan Valentina au partajat bunurile imobile în or. Bender. Careva pretenții asupra proprietății lui Țurcan Feodor obiect al acțiunii nimeni nu a înaintat.

Cere pârâtul-reclamant Țurcan Feodor recunoașterea apartamentului ***** din *****, număr cadastral *****, ca proprietate personală a lui Țurcan Feodor.

Ulterior, la data de 27 ianuarie 2022, Țurcan Feodor a depus cere de concretizare a acțiunii reconvenționale prin care a solicitat desfacerea căsătoriei încheiată între Țurcan Feodor și Țurcan (Bordian) Valentina la data de 19 iunie 1982, trecută în registrul de stare civilă la nr. *****, recunoașterea apartamentului ***** din *****, număr cadastral ***** ca proprietate personală a lui Țurcan Feodor.

La data de 21 februarie 2023, Țurcan Valentina prin intermediul avocatului Barbăneagră Sergiu a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând recunoașterea bunului imobil - apartamentul *****, nr. cadastral *****, cu suprafața de 47,1 m.p., ca fiind proprietate comuna în devălmășie a lui Țurcan Valentina și Țurcan Feodor, a determina după reclamanta Țurcan Valentina dreptul de proprietate asupra ½ cotă-parte din apartamentul ***** ,amplasat în *****, nr. cadastral ***** cu suprafața de 47,1 m.p., a determina după pârâtul Țurcan Feodor dreptul de proprietate asupra la ½ cotă parte din apartamentul *****, amplasat în *****, nr. cadastral ***** cu suprafața de 47,1 m.p., a înceta proprietate comună și a partaja bunul imobil apartamentul ***** amplasat în *****, nr. cadastral *****, cu suprafața de 47,1 m.p., prin dispunerea la vânzarea acestuia la licitație și distribuirea prețului după cum urmează: lui Țurcan Feodor - ½ din valoarea bunului și lui Țurcan Valentina - ½ din valoarea bunului, de a încasa din contul lui Țurcan Feodor în beneficiul lui Țurcan Valentina cheltuielile de judecată taxa de stat în mărime de 13029 lei și cheltuielile de executare în mărime de 2120 lei.

Reclamanta-pârât Țurcan Valentina și avocatul acesteia Barbăneagră Sergiu (în baza de mandat Seria MA nr.***** din 14.08.2017), în ședința de judecată au susținut acțiunea înaintată și au solicitat admiterea acestuia în sensul declarat, susținând pe deplin motivele și argumentele invocate în acțiunea depusă, totodată au solicitat respingerea acțiunii reconvenționale înaintate de către avocatul Tocan Rodion în interesele lui Țurcan Feodor privind recunoașterea bunului imobil ca fiind proprietatea personală a lui Țurcan Feodor, ca neîntemeiată.

Reprezentantul pârâtului-reclamant, Țurcan Feodor – avocatul Tocan Rodion (în baza de mandat Seria MA ***** din 20.12.2017), în ședința de judecată a susținut acțiunea reconvențională și solicitat admiterea acesteia cu respingerea acțiunii inițiale înaintate de către Țurcan Valentina ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată

Audiind poziția participanților la proces, studiind materialele dosarului, examinând înscrisurile anexate la cerere pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge acţiunea inițială și de a admite acțiunea reconvențională, reieşind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile

părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 alin. (1-3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor.

Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii.

În conformitate cu art. 131 alin. (1) Cod de procedură civilă, explicaţiile date de părţi şi intervenienţi asupra circumstanţelor care le sunt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe. Explicaţiile pot fi date oral sau în scris. Dacă partea audiată are mai mulţi coparticipanţi procesuali, instanţa, în funcţie de circumstanţele cauzei, determină necesitatea interogării tuturor coparticipanţilor sau numai a unora din ei.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) și (3) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

În ședința de judecată cu certitudine s-a constatat că, reclamanta-pârât Țurcan Valentina și pârâtul-reclamant Țurcan Feodor au încheiat căsătoria la data de 19 iunie 1982 la OSC Bender, fapt ce se confirmă prin certificatul de căsătoriei seria nr. *****.

Conform art. 37 alin. (2) și (3) Codul familiei, desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească şi în cazurile când există acordul la divorţ al ambilor soţi, însă unul dintre ei refuză să se prezinte la organul stare civilă pentru soluţionarea problemei.

Instanţa judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sunt imposibile.

La fel, s-a constatat că relațiile între părți deja sunt deteriorate iremediabil, viața de familie între ei a eșuat, astfel căsătoria poartă doar un caracter formal, iar reclamantul nu dorește păstrarea familiei. Or, pârâtul-reclamant Țurcan Feodor a plecat la muncă peste hotarele R. Moldova în R. Italiană, unde în anul 2006 a întemeiat o altă familie.

Prin urmare, instanţa de judecată reține că în speță, termenul de împăcare nu a fost necesar de a fi acordat părţilor.

În consecință, se impune necesitatea admiterii pretenției din acțiunea reconvențională înaintate de pârâtul-reclamant Țurcan Feodor cu privire la desfacerea

căsătoriei, cu desfacerea căsătoriei încheiate între Țurcan Feodor (a.n.*****, IDNP *****) şi Țurcan Valentina (a.n.*****, IDNP *****) la Oficiul de stare civilă or. Bender, înregistrată sub nr. *****, la data de 19.06.1982.

Totodată, instanța de judecată menționează că cu adevărat la materialele dosarului este anexată copia hotărârii Judecătoriei Bender din 17 ianuarie 2011, prin care a fost desfăcută căsătoria între Țurcan Feodor și Țurcan Valentina, însă instanța de judecată reține că în speță hotărârea organului din stânga Nistrului nu pate fi admisă de către instanța de judecată în calitate de probă admisibilă prin prisma art. 117 și 122 alin.(3) CPC, deoarece a fost emisă de către autoritatea nerecunsocută din stânga Nistrului a autoproclamatei RMN.

Conform art. 1 alin. (1) Cod civil, legislaţia civilă este întemeiată pe recunoaşterea egalităţii participanţilor la raporturile reglementate de ea, protecţia vieţii intime, private şi de familie, recunoaşterea inviolabilităţii proprietăţii, a libertăţii contractuale, protecţia bunei-credinţe, protecţia consumatorului, recunoaşterea inadmisibilităţii imixtiunii în afacerile private, necesităţii de realizare liberă a drepturilor civile, de garantare a restabilirii persoanei în drepturile în care a fost lezată şi de apărare a lor de către organele de jurisdicţie competente.

Articolul 1 al Protocolului nr. 1 la Convenţie nu garantează dreptul de a dobândi proprietăţi (a se vedea Kopecky v. Slovacia [GC], nr. 44912/98, §35, ECHR 2004-IX, şi Van der Mussele v. Belgia, hotărâre din 23 noiembrie 1983, Seria A nr. 70, p. 23, §48). Mai mult, „un reclamant poate pretinde o violare a articolului 1 al Protocolului nr. 1 la Convenţie doar dacă şi în măsura în care deciziile contestate se referă la „bunurile” sale în sensul acestei prevederi. „Bunurile” pot fi fie „bunuri existente”, fie bunuri, inclusiv pretenţii, în privinţa cărora reclamantul poate susţine că are cel puţin o „speranţă legitimă” că va obţine dobândirea efectivă a unui drept de proprietate. Per a contrario, speranţa că va fi recunoscut un drept de proprietate care nu a putut fi exercitat în mod efectiv nu poate fi considerată un „bun” în sensul articolului 1 al Protocolului nr. 1, la fel ca şi în cazul unei pretenţii condiţionate care poate dispărea ca rezultat al neîndeplinirii unei condiţii”.

Conceptul de „bun”, la care se face referire în prima parte a articolului 1 al Protocolului nr. 1 la Convenţie, are un sens autonom care nu se limitează la proprietatea asupra unor bunuri materiale şi este independent de clasificarea formală din dreptul naţional: unele drepturi şi interese care constituie patrimoniu pot fi, de asemenea, privite ca „drepturi de proprietate” şi, astfel, ca „bunuri” în sensul acestei prevederi. Chestiunea care trebuie examinată în fiecare cauză este dacă circumstanţele cauzei, examinate în ansamblu, ofereau reclamantului un drept asupra unui interes material protejat de articolul 1 al Protocolului nr. 1.

În anumite circumstanţe, o „speranţă legitimă” de a obţine un „bun” poate, de asemenea, să se bucure de protecţia articolului 1 al Protocolului nr. 1 la Convenţie. Astfel, acolo unde interesul cu privire la proprietate face parte din natura pretenţiei, persoana care o invocă poate fi privită ca având o „speranţă legitimă” dacă există o bază suficientă pentru acest interes în dreptul naţional, spre exemplu când există o jurisprudenţă stabilită a instanţelor judecătoreşti care s-o confirme (a se vedea Kopecky,

citată mai sus, §52). Totuşi, nu există o speranţă legitimă acolo unde există o dispută privind interpretarea şi aplicarea corectă a legislaţiei naţionale şi unde pretenţiile reclamantului sunt ulterior respinse de către instanţele judecătoreşti naţionale (a se vedea Kopecky, citată mai sus, §50). [...]".

Articolul 46 din Constituția Republicii Moldova statuează că, dreptul la proprietate privată este garantat.

Conform art. 320 Codul civil, (în vigoarea la data înaintării acțiunii), dreptul de proprietate asupra unui bun nou, realizat de persoană pentru sine se dobândește de către aceasta dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Dreptul de proprietate se poate dobândi, în condiţiile legii, prin ocupaţiune, act juridic, succesiune, accesiune, uzucapiune, precum şi prin hotărâre judecătorească atunci când aceasta este translativă de proprietate.

În cazurile prevăzute de lege, proprietatea se poate dobândi prin efectul unui act administrativ.

Prin lege se pot reglementa şi alte moduri de dobândire a dreptului de proprietate.

Conform art. 19 alin. (1) al Codului familiei, bunurile dobândite de către soţi în timpul căsătoriei sunt supuse regimului proprietăţii în devălmăşie.

Conform art. 20 alin. (1), (3) și (5) Codului familie, bunurile dobândite de către soţi în timpul căsătoriei aparţin ambilor cu drept de proprietate în devălmăşie, conform legislaţiei.

Sunt proprietate în devălmăşie a soţilor bunurile mobile şi imobile, valorile mobiliare, depunerile şi cotele de participaţie în capitalul social din instituţiile financiare sau societăţile comerciale, care au fost construite, constituite, procurate sau făcute din contul mijloacelor comune, precum şi alte bunuri dobândite în timpul căsătoriei, chiar dacă sunt procurate sau depuse pe numele unuia dintre soţi.

Sunt proprietate în devălmăşie a soţilor bunurile care au fost dobândite din ziua încheierii căsătoriei până în ziua încetării acesteia. Instanţa judecătorească este în drept, în baza cererii soţului interesat care nu este vinovat de desfacerea căsătoriei, să declare bunurile dobândite de către el în perioada cât soţii au dus gospodării separate proprietate a acestuia.

Conform art. 22 alin. (1) al Codului familiei, bunurile care au aparţinut fiecăruia dintre soţi până la încheierea căsătoriei şi bunurile primite în dar, obţinute prin moştenire sau în baza altor convenţii gratuite de către unul dintre soţi în timpul căsătoriei, sunt proprietate personală a fiecăruia dintre soţi.

Conform art. 23 Codul familiei, bunurile ce aparţin fiecăruia dintre soţi pot fi recunoscute de instanţa judecătorească proprietate în devălmăşie a acestora dacă se va stabili că, în timpul căsătoriei, din contul mijloacelor comune ale soţilor sau al mijloacelor unuia dintre soţi ori în urma muncii numai a unuia dintre soţi, valoarea acestor bunuri a sporit simţitor (reparaţie capitală, reconstrucţie, reutilare, reamenajare etc.).

Conform art. 26 alin. (2) Codul familiei, instanţa judecătorească este în drept să diferențieze cotele-părţi în proprietatea în devălmășie a soților, ținând cont de interesele unuia dintre soţi şi/sau de interesele copiilor minori.

De asemenea, instanța de judecată reține că, la data de 30 mai 2008 între SA ”Interactiv”, în calitate de beneficiar, și Țurcan Feodor, în calitate de investitor, a fost încheiat Contractul nr. ***** cu privire la investirea capitalului privat în construcția casei de locuit de pe strada *****, mun. Chișinău, în temeiul căruia Țurcan Feodor a efectuat investiții bănești în construcția apartamentului cu o odaie, în baza proiectului aprobat, prețul apartamentului fiind convenit de către părți este de 37000 euro.

Iar, la data de 03.10.2016 Țurcan Feodor în baza Actului de transmitere-primire nr. ***** din 08.08.2014 și Contractului privind investițiile în construcții nr. ***** din 30.05.2008 a înregistrat dreptul de proprietate asupra apartamentului ***** cu nr. cadastral *****, situat pe **********, mun. Chișinău, ce se confirmă prin certificatul eliberat de către Agenția Relații Funciare și Cadastru, Oficiul Cadastral teritorial Chișinău din 15.08.2017.

Ca urmare, reclamanta-pârât Țurcan Valentina în susținerea acțiunii privind recunoașterea bunului imobil - apartamentul *****, nr. cadastral *****, ca fiind proprietate comună în devălmășie a lui Țurcan Valentina și Țurcan Feodor, a invocat că odată ce bunul imobil menționat a fost dobândit în timpul căsătoriei, fiind supus regimului proprietății comune în devălmășie, cotele părți deținute de reclamantă și pârât sunt egale, constituind ½ cotă-parte, susținând că pe perioada căsătoriei din veniturile comune de către soți au fost cumpărate mai multe bunuri imobile, iar reclamanta fiind plecată la muncă în Italia expedia sursele obținute și pârâtului.

La caz instanța reține că, conform art. 344 Cod civil, (în vigoarea la data înaintării acțiunii), proprietatea este comună în cazul în care asupra unui bun au drept de proprietate doi sau mai mulţi titulari.

Proprietatea comună poate apărea în temeiul legii sau în baza unui act juridic.

Conform art. 345 CC, (în vigoarea la data înaintării acțiunii), proprietatea comună poate fi caracterizată prin delimitarea cotei fiecărui proprietar (proprietate pe cote-părţi) sau prin nedelimitarea cotelor-părţi (proprietate în devălmăşie).

Dacă bunul este comun, proprietatea pe cote-părţi se prezumă până la proba contrară.

Coproprietarii devălmaşi pot atribui bunurilor comune regimul proprietăţii comune pe cote-părţi.

Conform art. 372 alin. (1) și (3) Cod civil, (în vigoarea la data înaintării acțiunii), bunurile fiecăruia dintre soţi pot fi declarate proprietate a lor comună în devălmăşie dacă se constată că în timpul căsătoriei s-au făcut din mijloacele lor comune investiţii care au sporit simţitor valoarea acestor bunuri.

Bunurile care au aparţinut soţilor înainte de încheierea căsătoriei, precum şi cele dobândite de ei în timpul căsătoriei în baza unui contract de donaţie, prin moştenire sau în alt mod cu titlu gratuit, sunt proprietatea exclusivă a soţului căruia i-a aparţinut sau care le-a dobândit.

Totodată, instanța de judecată constată că conform Contractului de investiții în construcții nr. ***** din 30.05.2008 a fost încheiat de către Țurcan Feodor cu compania de construcții între SA ”Interactiv” în timpul căsătoriei, fiind înregistrat dreptul de

proprietate a lui Țurcan Feodor asupra apartamentului ***** cu nr. cadastral *****, situat pe **********, mun. Chișinău, la data de 03.10.2016.

Astfel, instanța de judecată reține că cu adevărat potrivit art. 20 alin. (1) al Codului familie, bunurile dobândite de către soţi în timpul căsătoriei aparţin ambilor cu drept de proprietate în devălmăşie, conform legislaţiei, însă potrivi aliniatului 5 al aceluiași articolul cu certitudine rezultă că, sunt proprietate în devălmăşie a soţilor bunurile care au fost dobândite din ziua încheierii căsătoriei până în ziua încetării acesteia. Instanţa judecătorească este în drept, în baza cererii soţului interesat care nu este vinovat de desfacerea căsătoriei, să declare bunurile dobândite de către el în perioada cât soţii au dus gospodării separate proprietate a acestuia.

Or, din conținutul înscrisurilor anexate la materialele cauzei se atestă că Țurcan Valentina în motivarea cererii de desfacerea căsătoriei depusă la data de 24.08.2010 în adresa Judecătoriei Bender, autoritatea nerecunoscută din stânga Nistrului a autoproclamatei RMN, a indicat că ea ultimii 5 ani nu locuiește cu pârâtul Țurcan Feodor și nu duce gospodărie comună.

Mai mult ca atât, reclamanta-pârât Țurcan Valentina fiind audiată în cadrul ședinței de judecată a invocat că, ea din anul 2005 nu mai comunică cu Țurcan Feodor, iar în anul 2018 ficiorul ei întâmplător a aflat că fostul ei soț dispune de un apartament în Chișinău și a decis să îl acționeze în judecată pentru a fi partajat, deoarece pârâtul-reclamant Țurcan Feodor a procedat urât în momentul partajării bunurilor aflate în or. Bender.

Cele sus menționate se confirmă și prin Certificatul ce atestă componența familiei, reședința ***** din 17.11.2010 eliberat de Oficiul de evidență a populației di cadrul comunei Piacenza, R. Italia, potrivit căruia Țurcan Valentina, Țurcan Dumitru, Țurcan Veronica și Bordian Serghei au fost înregistrați în registrul de evidență a populației rezidente din 20.03.2006.

Astfel, instanța reține că din cumul probator anexat la materialele cauzei cu certitudine rezultă că părțile din anul 2005 au dus gospodării separate, nefiind prezentate probe concludente care ar confirma că apartamentul în speță a fost procurat din mijloacele lor comune, or potrivit prevederilor art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Se mai reține că, instanța nu poate face concluzii bazându-se doar pe explicațiile reclamantei-pârât Țurcan Valentina, or în conformitate cu art. 130 alin. (3) Cod de procedură civilă, fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Ca urmare, reieșind din cele sus menționate, prin prisma circumstanțelor de fapt în cauză, instanța de judecată, consideră că nu poate recunoaștere bunul imobil - apartamentul *****, amplasat în *****, nr. cadastral ***** cu suprafața de 47,1 m.p. ca fiind proprietate comună în devălmășie a lui Țurcan Valentina și Țurcan Feodor cu stabilirea cotelor părți egale, atâta timp cât nu a fost demonstrat aportul reclamantei-pârât Țurcan Valentina la achitarea acestuia, precum și nu a fost probată conviețuirea părților

în comun în perioada încheierii Contractului privind investițiile în construcții nr. ***** din 30.05.2008, or prevederile art. 344 alin. (2) Cod civil (în vigoare la momentul înaintării acțiunii) menționează în mod expres că, proprietatea comună poate apărea în temeiul legii sau în baza unui act juridic.

Astfel, luând în considerare că pretenția reclamantei-pârât Țurcan Valentina privind recunoașterea bunului imobil proprietate comună în devălmășie a fost respinsă, prin urmare urmează a fi respinse și cerințele reclamantei-pârât Țurcan Valentina cu privire la determinarea după reclamanta Țurcan Valentina și Țurcan Feodor dreptul de proprietate a câte ½ cotă-parte pentru fiecare din apartamentul *****, amplasat în *****, nr. cadastral *****, încetarea proprietății comune și partajarea bunului imobil apartamentul ***** amplasat în *****, nr. cadastral *****, cu suprafața de 47,1 m.p., prin dispunerea la vânzarea acestuia la licitație și distribuirea prețului lui Țurcan Feodor - ½ din valoarea bunului și lui Țurcan Valentina - ½ din valoarea bunului, ca pretenții subsecvente acesteia.

Totodată, pe cale de consecință prin prisma art. 94 CPC, urmează a fi respinsă și cerința reclamantei-pârât Țurcan Valentina cu privire la încasarea de la pârâtul-reclamant Feodor Țurcan a cheltuielilor de judecată suportate în cadrul examinării dosarului în speță, deoarece acțiunea reclamantei-pârât Țurcan Valentina a fost respinsă.

Reieșind din cele sus menționate, instanța concluzionează că pretenția pârâtului-reclamant Țurcan Feodor cu privire la recunoașterea apartamentului ***** din *****, număr cadastral *****, ca proprietate personală al acestuia este întemeiată și urmează a fi admisă.

Prin urmare, instanţa de judecată consideră că argumentele reclamantei-pârât Țurcan Valentina expuse în cererea de chemare în judecată și în cadrul ședinței de judecată nu pot servi drept temei de admitere a acţiunii, iar alte argumente pertinente de către reclamanta-pârât nu au fost prezentate.

Instanţa de judecată de asemenea reţine că în cadrul Hotărârii CEDO Van de Hurk vs. Ţările de Jos din 19.04.1994, Înalta Curte a statuat că motivarea hotărârii nu atestă obligaţia instanţei de a da fiecărui argument un răspuns detaliat.

Concomitent, în cadrul Hotărârii CEDO Balani vs. Spania din 09 decembrie 1994 par. 27, întinderea acestei obligaţii derivând din natura hotărârii şi este determinată de circumstanţele cauzei, instanţa urmând să analizeze toate argumentele importante ale cauzei.

Astfel, analizând înscrisurile nominalizate, în cumul cu argumentele părţilor, instanţa consideră necesar de a respinge acțiunea inițială înaintată de către Țurcan Valentina împotriva lui Țurcan Feodor, intervenient accesoriu IP ”Cadastrul bunurilor imobile” cu privire la recunoașterea bunului imobil proprietatea comună în devălmășie, partajarea proprietății comune în devălmășie și încasarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată și de a admite acțiunea reconvențională depusă de Țurcan Feodor împotriva lui Țurcan Valentina cu privire la desfacerea căsătoriei și recunoașterea bunului imobil ca proprietatea personală, ca întemeiată.

În conformitate cu art. 238-241 CPC, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Țurcan Valentina împotriva lui Țurcan Feodor, intervenient accesoriu IP ”Cadastrul bunurilor imobile” cu privire la recunoașterea bunului imobil proprietatea comună în devălmășie, partajarea proprietății comune în devălmășie și încasarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Se admite acțiunea reconvențională înaintată de Țurcan Feodor împotriva lui Țurcan Valentina cu privire la desfacerea căsătoriei și recunoașterea bunului imobil ca proprietatea personală, ca întemeiată.

Se desface căsătoria încheiată între Țurcan Feodor (a.n.*****, IDNP *****) şi Țurcan Valentina (a.n.*****, IDNP *****) la Oficiul de stare civilă or. Bender, înregistrată sub nr.*****, la data de 19.06.1982.

Se recunoaște apartamentul ***** din **********, mun. Chișinău, cu nr cadastral *****, ca proprietatea personală a lui Țurcan Feodor (a.n.*****, IDNP *****).

Se încasează de la Țurcan Feodor (a.n.*****, IDNP *****) şi Țurcan Valentina (a.n.*****, IDNP *****) taxa de stat pentru eliberarea certificatului de divorţ în cuantum de 500%, adică suma de 250 lei, anume câte 125 lei de la fiecare.

Se explică dreptul părţilor și participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei, Eduard Galușceac
Judecătorul